

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
 Τηλ. επικ.: 210 7767 023

Αθήνα, 15 - 02 - 2016

Αρ. Πρωτ.: 39

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
 Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
 Τμήμα Αναφορών

Κοιν.:

1. Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων
2. Βουλευτή: κ. Ν. Νικολόπουλο
 (δια της αρμόδιας Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων)

Αναφορά: 918/21-01-2016

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 918/21-01-2016 Αναφοράς που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος με θέμα: «Δικαστική απόφαση για παράνομη διακίνηση καυσίμων», θέτουμε υπόψη σας τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή του αρ. 26 Σ. όπου κατοχυρώνεται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν παρεμβαίνει στο έργο απονομής της δικαιοσύνης. Η ερμηνεία και εφαρμογή των νόμων εναπόκειται στα καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδια δικαστήρια στη βάση των πραγματικών περιστατικών και νομικών δεδομένων της εκάστοτε υπόθεσης. Συνεπώς η εκτελεστική εξουσία δεν νοείται να υπέχει θεσμική ευθύνη έναντι των εκπροσώπων της νομοθετικής εξουσίας για το περιεχόμενο των αποφάσεων της ανεξάρτητης δικαστικής (τρίτης) εξουσίας.

Κατά τη διάταξη εξάλλου, του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 93 του Συντάγματος, κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη. Κατά την έννοια δε της τελευταίας αυτής διάταξης, οσάκις οι αποφάσεις φέρουν την προσήκουσα, κατά περίπτωση, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, δεν νοείται δι' αυτών καταχρηστική ή αυθαίρετη άσκηση των δικαστικών καθηκόντων. Οι δικαστικές αποφάσεις ασφαλώς μπορεί να υπόκεινται σε κριτική και οι δικαστές είναι δεκτικοί κάθε σοβαρού επιστημονικού σχολιασμού ο οποίος απέχει από συμπεριφορές που θα μπορούσαν να εκληφθούν είτε ως παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης, είτε ως απόπειρα κλονισμού της εμπιστοσύνης των πολιτών, προς την αμερόληπτη κρίση και την ανεξαρτησία των Δικαστών η οποία (ανεξαρτησία) αποτελεί το θεμέλιο του Κράτους Δικαίου.

Σε κάθε περίπτωση, ο νόμος παρέχει σε διάδικο δίκης το δικαίωμα (ένδικο μέσα) να προσφύγει κατά απόφασης δικαστηρίου, ζητώντας την μερική ή ολική μεταρρύθμιση αυτής και την εκ νέου κρίση της υπόθεσης σε ανώτερο δικαστήριο. Λόγος ύπαρξης των ενδίκων μέσων είναι η αναγνώριση από τον νόμο του γεγονότος ότι η δικαστική κρίση δεν είναι πάντοτε αλάνθαστη και ως

ανθρώπινο έργο μπορεί είτε να είναι πλημμελής εκ πλάνης, είτε και εκ παραδρομής του δικαστή, αφού κανείς δεν μπορεί και να αποκλείσει πιθανή πλάνη ή εσφαλμένη δικαστική αντίληψη (κακή εφαρμογή δικονομικών διατάξεων, κακή εκτίμηση υλικού και αποδείξεων κ.λπ.). Η διόρθωση τυχόν τέτοιων περιπτώσεων επιτυγχάνεται με τα ένδικα μέσα, δηλαδή με το δικαίωμα ελέγχου της απόφασης από ανώτερο δικαστήριο.

Τέλος διευκρινίζεται ότι αιτιάσεις που άπτονται της δικαιοδοτικής κρίσης εισαγγελικών /δικαστικών αρχών δεν οδηγούν σε έλεγχο από όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά ελέγχονται από ιεραρχικώς ανώτερα όργανα της δικαιοσύνης. Εννοείται ότι αν υπάρχουν αιτιάσεις, κατά συγκεκριμένων λειτουργών της Δικαιοσύνης, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να αναφερθούν στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα της Δικαιοσύνης.

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Ακριβές αντίγραφο
Η Αναπλ. Προϊσταμένη Τμήματος

X. Παπαδημητρίου

